

κρύπτονται στα σπάχνα του καμμιάν άστειρευτη πηγής.

Στή Ναυπακτία δέν βόσκειται χωριό χωρίς τό κεφαλάρι του τό άνθηρό, μολονότι τά άλλα δάση άνηλεώς κόπτονται. Οί δασικοί λεγόμενοι χωροφύλακες τίποτε δέν κάνουν στή τόση φθορά τών δασών, ή όποία δλόκληρα χωριά θά ξεκληρήση με λίγα χρόνια.

Στήν Άκαρνανία άφόνουν άθικτα και τά δάση τών βελανιδιών. Πολλά χωριά γυρίζουν από τό βελανίδι. Έκει τό δάσος είναι κοινοτικό. Πάνε όλο και συναζουν. Όφελείται περισσότερο όποιος έχει περισσότερα χέρια στήν οίκογένειά του.

Ένας είχε 11 κόρες! Είχε όμως χέρια πολλά. Έκέρδιζε μερικές χιλιάδες από τό βελανίδι, τό όποιον χρησιμοποιείται για κατασκευή βαφής. Έπάντρεψε με αυτές τήν πρώτη κόρη του. Τόν δεύτερο χρόνο με τήν βοήθειά και τής παντρεμένης άποκατάστησε και τήν δεύτερη και καθεξής.

Στό τέλος όλες οι παντρεμένες, και με κανένα παιδάκι άν είχανε μεγαλούτσικο, έβοήθησαν τήν μικρότερη και τήν πάντρεψαν καλύτερα.

ΑΠΟΔΩΤΙΑ

Όριστικά χώρα του ώριό πρέπει να ονομασθή ή Ρούμελη.

Έτσι προσαγορεύουν και τόν δάσκαλο οι μαθηταί καμμιά φορά. Σέ μερικά μέρη τό Κύριε θεωρείται κοροϊδία.

— Από πού είσαι παιδί μου; Έλεγα κάποτε σ'ένα τσοπανόπουλο, πού περπατούσε άγέρωχα χωρίς να καταδεχτή καν να ρίξη μιá ματιά στον ξένο πού πέρναγε απ' τό μέρος του.

— Τι λές εύρέ; μου άπαντξ.

— Από πού είσαι;

— Από τήν Βετουπχάστα! μου έκσπερνδονίξει άρειμάνια και προχωρεί.

Η Βιτουψίστα, ή Αγόρανη, ή Ανδρίβιστα, ή Λιμνίσια, ή Ασπριάς, είναι χωριάκια χωμένα σε μιá μεγάλη χούνη.

Η Βετολίστα και ή Λομησινα είναι οι πρωτεύουσες τής Άποδωτίας. (Οί Άποδωτοί ήταν έθνος Αίτωλικό). Η πρώτη έχει πολλές καρύες ή δεύτερη έχει δάση καστανιές.

Άλλά ή Έλετσού είναι γραφικώτατο χωριό, κάτω από βουνά έλατοφόρα, με δάσος άπειρακτο, με έκκλησια ώραία, με σπιτάκια καλά.

— Έάν Βελγικό χωριό, μου έλεγε ένας υπάλληλος, χωρίς να ήχη πάει κι αυτός στο Βέλγιο.

Κάτω στο νότιο μέρος είναι ή Δέλγα, ή Γρανίτσα, τά Κουτσογιαννέικα, χωρικά κοινότατα, χωρίς κανένα ιδιαίτερο.

BENETIKO

Έτσι λέγεται ή παραλία τής Ναυπακτίας. Μνημείο κι αυτό τής περασμένης δυνάμεως τής νύφης του Άδρια. Άκόμα και σήμερα στο Μοριά και στή Ρούμελη δίνουνε κάποτε τά όνόματα Βενέτω και Βενετία στα κορίτσα τους, και ακόμη γίνεται λόγος στα παραμύθια για Βενέτικους καθρέφτες και Βενέτικα όλωριά.

Άλλά πώς περνούν τά χρόνια! Πολλά Βενετικά κάστρα τά άποδίδει σήμερα ο λαός στους παλαιούς Έλληνες. Ο Βενετσάνος έσβήσθηκε σαν σκιά. Και τό αισθάνονται μερικοί πού ξέρουν τόν κόσμο λίγο.

Μιά φορά ένας άνιψιός έδειξε στον συγγενή του, πού τόν έσυμβούλευε να μαζευτή και να άποχτήση χρήματα, τά Βενετικά κάστρα λέγοντας:

— Έδώ ήτανε ο Βενετσάνος πού έχτισε κάστρα

και τείχια και σήμερα κανένας δέν τόν μολογάει, ούτε τόν ξέρει κανείς, και μου λές έμένα να κάνω βιός... χά χά χά! του ντουνιά τό βιός θά μείνη στο ντουνιά!

Τό Βενέτικο πού διακρίνεται εις τό άπάνω και τό κάτω, είναι πολλά χωριά, πού υπάγονται σήμερα στον δήμο Ναυπακτίδος.

(Ακολουθεί)

ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

ΤΑ ΝΗΣΑΚΙΑ

Όρα καλή μορφόνισα, ψηλά στον ούρανό λευκά νησιά τά σύννεφα, νέρια κι' έσά; στο κύμα σάς περιχύνει δλόγυρα τό φώς τό δειλιτό με μενεξέδων ώμορφιάς με και με' κίμάτων κρέμα.

Σας φέρνει ο μπάτης του πουρνού άλλων νησιών φιλά κι' άσπρα πανιά ξεπλώνει σας τά σύννεφα ως τάστέρια και στο γοργό κυμάτισμα, μες τη χρυσή άντηλιά του ταξιδιού οι κάβοι σας ξανοίγουν άπενέρια.

Καμμιά ζωή άπάνω σας ή αύγουλα δέν ξυπνξ, μόνο δνεύρου ίσκιώματα τριγύρω σας χωμένα, κι' άν κάποιαν ώρα μιá φωτιά στήν άμμο ξαγρυπνξ είναι βαρκούλα στο γιαλό, κι' δξω πανιά άπλωμένα.

Βέλος

ΝΙΚΟΣ Γ. ΜΑΡΓΩΜΕΝΟΣ

ΕΥΡΥΠΙΔΗ

ΜΗΔΕΙΑ*

Ποιητική μετάφραση ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗ

(Συνέχεια)

Τό βαρύ τό λάθος μου ήταν τότε

Τό πατρικό τό σπίτι μου νάφησα, βάση βάζοντας σ' ενός Έλληνα τά λόγια Που έγω θάν τόν εκδικηθώ με τό θεό μου: Γιατί ούτε στή ζωή θά ιδή πλιό τά δικά μου Παιδιά, ούτε με τή νίνουρη άλλα θάποχτήση Γιατί κακή'ναι και κακό τής πρέπει τέλος Με τό δικό μου τό φαρμάκι ναποθάνη. Τόσο μωρή, μικρόψυχη κ' ήμερη τόσο Κάνεις μη με θαρρεί' παρα είμαι στους όχτρούς μου Άνήμερο θεριό και πρόβατο στους φίλους, Τρισένδοξη ζωή γιατί έχουν τέτοιοι άνθρωποι.

ΧΟΡΟΣ:

Στό λέω—άν εμπιστεύτηκες τά λόγια σου σ' έμένα, Τους νόμους τους ανθρώπινους σεβάζοντας και σένα Για να ώφελήσω— απ' όσα λές κακό μην κάνης ένα!

ΜΗΔΕΙΑ:

Του κάκου πών τά λόγια σου' όμως έχεις δικιο, Γιατί δέν έπαθες ποτέ τά όσα παθίωνα!

ΧΟΡΟΣ:

Και μάννα έσύ τολμας να σφάξης τά παιδιά σου; ΜΗΔΕΙΑ:

Μά έτσι κατάκαρδα τόν άντρα μου θά κάψω.

ΧΟΡΟΣ:

Και σύ του κόσμου θά είσαι ή πλιό δυστυχισμένη! ΜΗΔΕΙΑ:

Έμπρός! Τά λόγια σου περιττά τήν ώρα έτούτη' (Στή Νέννα τής):

Τρέχα κ' ιδώ τόν Ίάσονα φέρε μου τόρα, Σε κάθε μου περίσκαση έσύ ή πιστή μου,

* Η άρχή του στο 108 φύλλο του «Νουμά».

Και λόγο μην ειπής τί έχω στο ναυ να κάνω, Τήν κυρά σου άν άγκαπξ; κι' άν γυναίκα έπλάστης. (Φεύγει ή Νέννα)

ΧΟΡΟΣ:

Στροφή: Παιδιά τών μακαρίων θεών και του Έργαθέα έγγόνια, Που τρισυτυχημένοι: ζήτ' απ' τά παλιά τά χρόνια, Κι' από μιās χώρας ίεράς κι' άπόρθητης τρυάστε Καρπούς σαφίας τρισένδοξης, ενώ άλαφροπατάτε, Παντοτεινά περήφανοι σ' όλόκληρον αίθέρα Πετώντας, στών έννεα άγνών Μουσών τήν κατοικία, Τών Πιερίδων, πού, όπως λέν, έναν καιρό μητέρα Έκει όλες τις έγέννησε πανώρια ή Άρμονία,

Άντιστροφή: Κι' απ' του άμαρφοτρυγούμενου του Κηφισού τήν (κοίτη

Πήρε κ' έδρουσώλησε τή χώρα ή Άφροδίτη, Γλυκόπνεες αύρες γύνοντας κι' όπως τό λέν ακόμη, Φορώντας ροδοστέρνα μυρόβολα στήν κόμη, Τους έρωτές τής στέλνει έδώ, κάθε σαρό να εύφραίνουν Και να βοηθώνε τους καλούς καλύτεροι να γένουν, Στροφή:

Λοιπόν μιá παιδοφορονισα κακούργα σαν και σένα Ποιός τόπος μ' ίερά

Τών ποταμών νερά, Η ποιά φιλόξενη, ποιά γή

Θά να δεχτή απ' τά ξένα; Άκου και σέψου τί πληγή

Θανοίξης στα παιδιά σου, Ποιό φόνος έσύ πρωτάκουστον έτολμησες, σταγάσου!

Παρακλούμε σε όλες μας, στα πόδια σου πεσμένες, Μή βάζεις χέρι φονικό στις ίδιες σου τις γένες!

Άντιστροφή: Από πού θά πάρη ο νοός σου και τό χέρι κ' ή καρδιά σου

Τόσο θάρρος τό μαχαίρι να βυθίσης στα παιδιά σου; Και πώς τις μαιές σου επάνω στα παιδάκια σου

Ακλουτ' άδικοσφαγμένα νάν τά ιδής χωρίς να φρίξης; Στα ποδάκια σου σαν πέσουν, λέω, θάν τά ψυχοπενέ-

Και τό χέρι σου να βάψης στο αίμά τους δε θά μπο-

ρέσης. (άκολουθεί)

ΚΡΑΣΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Άπ' τά άμπέλια του κ. Κ. Α. Στασινόπουλου.

Φυσικά και άνόθετα

Πουλιούνται όδός Ζήνωνος 4 Β.

Table with 4 columns: Wine name, Year, Price per liter, Price per 60 liters. Includes entries for Μαύρο του τραπέζιου, Κόκκινο, Άσπρο, and Μοσκάτο γλυκό.

Πουλεί και πλιότερα κρασιά σε μπουτίλιες. Στέλνονται στο έξωτερικό σε βαρελάκια 25, 50 και 100 όκαδώνε σ' όποιον προκαταβάλει τήν αξία του κρασιού. Τά ναύλα και τά βαρελάκια είναι σε βάρος του άγοραστή.

Στό έξωτερικό μπορεί να στείλη και ρετινατό τής Αττικής με 60 λεπτά τήν όκα.

Ίδιαίτερο δυστάτικό. Ο κ. Κ. Στασινόπουλος δίνει δέκα χρόνια τό κρασί πού χρειάζεται ο Εύαγγελισμός, τό μεγαλύτερο και καλύτερο νοσοκομείο τής Άνατολής.